2021 m. kovo 11 d., ketvirtadienis

P9_TA(2021)0090

Vaiko teisės

2021 m. kovo 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl vaikų teisių, atsižvelgiant į ES vaiko teisių strategiją (2021/2523(RSP))

(2021/C 474/16)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 1989 m. lapkričio 20 d. JT vaiko teisių konvenciją,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų vaiko teisių komiteto bendrąsias pastabas ([1]),

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų alternatyviosios vaikų priežiūros gaires ([2]),

— atsižvelgdamas į 2019 m. liepos mėn. JT Visuotinį tyrimą dėl vaikų, kurių laisvė yra atimta,

— atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 15 d. JT informacinį pranešimą „COVID-19 poveikis vaikams“ ir teigiamą atsaką, kurį kartu inicijavo ES ir Lotynų Amerikos ir Karibų jūros valstybių grupė (GRULAC) ir pasirašė 173 šalys,

— atsižvelgdamas į 2020 m. spalio 19 d. Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) politikos atsaką „What is the impact of the COVID-19 pandemic on immigrants and their children?“,

— atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 1 d. Europos Tarybos Ministrų Komiteto deklaraciją dėl didėjančio priešiškumo romams ir rasistinio pobūdžio smurto prieš romus Europoje,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 3 ir 5 dalis,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (toliau – Chartija),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija ([3]) (toliau – Seksualinės prievartos prieš vaikus direktyva),

— atsižvelgdamas į ES direktyvas dėl procesinių teisių ([4]),

— atsižvelgdamas į 2013 m. vasario 20 d. Komisijos rekomendaciją „Investicijos į vaikus. Padėkime išsivaduoti iš nepalankios socialinės padėties“ ([5]),

— atsižvelgdamas į 2021 m. – Tarptautinius vaikų darbo panaikinimo metus – ir Komisijos visiško nepakantumo vaikų darbui koncepciją,

— atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 12 d. Komisijos komunikatą dėl vaikų migrantų apsaugos ([6]),

---

([1]) Visų pirma Bendrąją pastabą Nr. 5 dėl Vaiko teisių konvencijos bendrųjų įgyvendinimo priemonių; Nr. 6 dėl elgesio su nelydimais vaikais ne jų kilmės šalyje; Nr. 10 dėl vaiko teisių nepilnamečių justicijos srityje; Nr. 12 dėl vaiko teisės būti išklausytam; Nr. 13 dėl vaiko teisės į laisvę nuo bet kokio pobūdžio smurto; Nr. 14 dėl vaiko teisės į tai, kad pirmiausia būtų vadovaujamasi jo interesais; Nr. 15 dėl vaiko teisės naudotis tobuliausiomis sveikatos sistemos paslaugomis; ir Nr. 16 dėl valstybės prievolių, susijusių su verslo sektoriaus poveikiu vaikų teisėms.

([2]) Kaip įtvirtinta 2010 m. vasario 24 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliucijoje A/Res/64/142.

([3]) OL L 335, 2011 12 17, p. 1.

([4]) Visų pirma 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/800 dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji (OL L 132, 2016 5 21, p. 1), 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1) ir 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).

([5]) OL L 59, 2013 3 2, p. 5.

([6]) COM(2017)0211.

— atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 8 d. Tarybos išvadas dėl vaikų migrantų apsaugos,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatus, priimtus siekiant sukurti lygybės sąjungą, kaip numatyta 2019–2024 m. kadencijos Europos Komisijos politinėse gairėse ([7]),

— atsižvelgdamas į 2020 m. birželio 24 d. Komisijos komunikatą „2020–2025 m. ES strategija dėl nusikaltimų aukų teisių“ ([8]),

— atsižvelgdamas į savo 2019 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl vaikų teisių 30-ųjų JT vaiko teisių konvencijos metinių proga ([9]),

— atsižvelgdamas į savo 2018 m. gegužės 3 d. rezoliuciją dėl vaikų migrantų apsaugos ([10]),

— atsižvelgdamas į savo 2019 m. vasario 12 d. rezoliuciją dėl poreikio sustiprinti Europos strateginę programą dėl romų integracijos nacionalinių strategijų po 2020 m. ir aktyviau kovoti su priešiškumu romams ([11]),

— atsižvelgdamas į savo 2020 m. rugsėjo 17 d. rezoliuciją „Romų integracijos nacionalinių strategijų įgyvendinimas: kova su neigiamu požiūriu į romų kilmės asmenis Europoje“ ([12]),

— atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl vaikų teisių, atsižvelgiant į ES vaiko teisių strategiją (O-000007/2021 – B9-0007/2021),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 136 straipsnio 5 dalį ir 132 straipsnio 2 dalį,

— atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,

A. kadangi, nepaisant vaiko etninės kilmės, lyties, pilietybės, socialinių ir ekonominių aplinkybių, gebėjimų, migracinio ar gyventojo statuso, vaikas visų pirma yra vaikas, jam reikia ypatingos apsaugos ir jis turi visas JT vaiko teisių konvencijoje įtvirtintas teises;

B. kadangi didžiausias dėmesys imantis visų su vaikais ir jų fizine bei psichine gerove susijusių veiksmų ir priimant visus su tuo susijusius sprendimus turi būti teikiamas vaiko interesams;

C. kadangi vaikai turi teisę gauti įtraukų, finansiškai prieinamą ikimokyklinį ugdymą, geros kokybės priežiūrą ir laisvalaikį; kadangi vaikai, ypač kilę iš nepalankias sąlygas turinčių namų ūkių, turi teisę į apsaugą nuo skurdo ir į specialias priemones, kuriomis būtų stiprinamos lygios galimybės ir kovojama su diskriminacija ir segregacija švietimo srityje; kadangi investicijos į ikimokyklinį ugdymą duoda didelę ekonominę ir socialinę grąžą;

D. kadangi iki COVID-19 protrūkio gyvenimo ypač dideliame skurde tikimybė vaikų atveju buvo dukart didesnė nei suaugusiųjų ([13]); kadangi, remiantis apytikriais vertinimais, vienas iš pandemijos padarinių yra tai, kad vaikų, gyvenančių žemiau savo atitinkamos šalies skurdo ribos, skaičius gali pašokti net iki 117 mln., o apytiksliai dar 150 mln. vaikų gyvena daugialypio skurdo sąlygomis ([14]); kadangi dėl dabartinės pandemijos dar labiau nei laikotarpiu iki COVID-19 gilėja nelygybė ir vaikai dar labiau rizikuoja atsidurti ypač dideliame skurde: Europoje skurdas gresia jau vienam iš keturių vaikų;

([7]) Visų pirma 2020 m. lapkričio 24 d. Komunikatą „2021–2027 m. Integracijos ir įtraukties veiksmų planas“ (COM(2020)0758), 2020 m. rugsėjo 18 d. Komunikatą „Lygybės sąjunga. 2020–2025 m. ES kovos su rasizmu veiksmų planas“ (COM(2020)0565), 2020 m. kovo 5 d. Komunikatą „Lygybės sąjunga. 2020–2025 m. lyčių lygybės strategija“ (COM(2020)0152), 2020 m. lapkričio 12 d. Komunikatą „Lygybės Sąjunga. 2020–2025 m. LGBTIQ asmenų lygybės strategija“ (COM(2020)0698).

([8]) COM(2020)0258.

([9]) Priimti tekstai, P9_TA(2019)0066.

([10]) OL C 41, 2020 2 6, p. 41.

([11]) OL C 449, 2020 12 23, p. 2.

([12]) Priimti tekstai, P9_TA(2020)0229.

([13]) Eurostato naujienos, „EU children at risk of poverty or social exclusion“, 2020 m. kovo 5 d.

([14]) UNICEF brošiūra, „Impact of COVID-19 on multidimensional child poverty“, 2020 m. rugsėjo mėn.; https://data.unicef.org/resources/impact-of-covid-19-on-multidimensional-child-poverty/

2021 m. kovo 11 d., ketvirtadienis

E. kadangi mokyklų uždarymas dėl dabartinės COVID-19 pandemijos neigiamai paveikė iki 1,6 mlrd. vaikų visame pasaulyje, ir manoma, kad dėl pandemijos mažiausiai 24 mln. moksleivių gali nebaigti mokyklos ([15]); kadangi po to, kai įvedus su COVID-19 susijusius apribojimus mokyklos uždarė duris, 370 mln. viso pasaulio vaikų, daugeliui kurių mokykloje gaunamas maistas yra pagrindinis jų kasdienės mitybos šaltinis, praleido vidutiniškai 40 proc. mokyklose organizuojamų maitinimų ([16]); kadangi vaikai, visų pirma mergaitės ir neįgalūs vaikai, kilę iš nepalankias socialines ir ekonomines sąlygas turinčių namų ūkių, itin nukentėjo nuo mokyklų uždarymo ir priemonių, kuriomis buvo apribotas švietimo prieinamumas – tiek mokyklose, tiek nuotoliniu būdu;

F. kadangi COVID-19 turėjo didelį poveikį teisei į išsilavinimą; kadangi, nors švietimo politika tebepriklauso valstybių narių kompetencijai, COVID-19 pandemija ir jos paskatinta nelygybė švietimo srityje yra bendras iššūkis, reikalaujantis bendro Sąjungos požiūrio, politikos ir priemonių;

G. kadangi Eurostato ([17]) tyrimai rodo, kad 2018 m. 88,3 proc. ES vaikų nuo trejų metų iki minimalaus privalomo mokyklinio amžiaus gavo oficialias vaikų priežiūros paslaugas, o tai rodo, kad dar labiau reikia kurti daugiau vaikams skirtų dieninės priežiūros vietų, nes tai svarbi kognityvinio ir socialinio vaikų ugdymo nuo ankstyvo amžiaus priemonė;

H. kadangi mokymosi iš namų vis dar negali rinktis daugiau negu du trečdaliai vaikų visame pasaulyje, nes nėra interneto ryšio; kadangi mokymasis iš namų daugelyje ES valstybių narių ir viso pasaulio šalių atkreipė dėmesį į švietimo ir skaitmeninę atskirtį, kuri veikia vaikų galimybes gyvenime bei jų fizinę ir psichikos sveikatą, ir kadangi pažeidžiamoje padėtyje esančios ir rasinę atskirtį patiriančios mergaitės ir jaunimas itin kenčia nuo skaitmeninės atskirties;

I. kadangi visame pasaulyje viena iš keturių 15–19 m. amžiaus mergaičių, palyginti su vienu iš dešimties berniukų, nesimoko, nedirba ir nedalyvauja mokymuose; kadangi lyčių lygybės skatinimas ir mergaičių įgalėjimas yra itin svarbūs darnaus vystymosi tikslų įgyvendinimo aspektai ([18]);

J. kadangi atrodo, kad vaikams neteko patirti sunkiausių dabartinės pasaulinės pandemijos padarinių sveikatai; kadangi, nepaisant to, COVID-19 krizė vaikams labai kenkia – kelia vis didesnę tiesioginę grėsmę jų gerovei ir vystymuisi, taip pat ir jų psichikos sveikatai; kadangi vaikai iš nepalankias sąlygas turinčių namų ūkių, nelydimi nepilnamečiai ir mažumoms priklausantys vaikai, pvz., romų vaikai, yra itin nukentėję; kadangi, remiantis iki šiol atliktais apytikriais vertinimais, sutrikus tokioms bazinėms intervencinėms priemonėms, kaip įprastų sveikatos paslaugų teikimas, per šešis mėnesius gali mirti dar 1,2 mln. vaikų ir 56 700 motinų; kadangi nepakankamas sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumas gali turėti poveikį visoms gyvenimo sritims ([19]);

K. kadangi daugelyje ES valstybių narių padaugėjo savižudybių; kadangi, remiantis neseniai atlikta apklausa, kurioje dalyvavo jaunimas iš visos ES, beveik vienas iš penkių apklaustųjų pažymėjo, kad susiduria su tokiomis psichikos sveikatos problemomis arba simptomais, kaip depresija arba nerimas ([20]); kadangi JT yra perspėjusios dėl pasaulinės psichikos sveikatos krizės ir kadangi už neveiklumą visuomenei ilgainiui gali tekti sumokėti didžiulę socialinę ir ekonominę kainą, o didžiausias pavojus gresia vaikams ir paaugliams ([21]);

([15]) https://data.unicef.org/topic/education/covid-19/

([16]) UNICEF mokslinių tyrimų tarnyba – „Innocenti“ ir Pasaulio maisto programa, darbinis dokumentas „COVID-19: Missing More than a Classroom. The impact of school closures n children's nutrition“, 2021 m. sausio mėn.

([17]) Eurostatas, „Living conditions in Europe“, 2018 m.

([18]) UNICEF, „Global annual results report 2019: Gender equality“.

([19]) FAO, IFAD, UNICEF, PMP ir PSO, „Apsirūpinimo maistu saugumo ir mitybos padėtis pasaulyje 2020 m.“, 2020 m.

([20]) Organizacijos „ChildFund Alliance“, „Eurochild“, „Gelbėkit vaikus“, UNICEF ir „World Vision“, „Mūsu Europa. Mūsų teisės. Mūsų ateitis“, 2021 m. sausio mėn.

([21]) https://news.un.org/en/story/2020/05/1063882

L. kadangi nacionalinių vaikų apsaugos sistemų trūkumai ir tarptautinio bendradarbiavimo mechanizmų nebuvimas tarp valstybių narių gali dar labiau padidinti socialinę atskirtį ir vaikų, ypač migruojančių, išnaudojimą; kadangi pranešama, kad dėl tarpvalstybiniuose šeimos ginčuose, į kuriuos įtraukiami vaikai, valdžios institucijų taikomų procedūrų ir metodų egzistuoja tam tikra diskriminacija ([22]); kadangi, remiantis karštųjų linijų duomenimis, taip pat daugėja skambučių, susijusių su vaikų grobimo, ypač pastaraisiais mėnesiais, atvejais, nes pagilėjo esami tarptautiniai šeimų konfliktai;

M. kadangi, remiantis naujausia Komisijos ataskaita dėl kovos su prekyba žmonėmis pažangos ([23]), vaikai sudarė beveik ketvirtadalį visų užregistruotų nukentėjusiųjų visoje valstybėse narėse;

N. kadangi 152 mln. vaikų visame pasaulyje yra įtraukti į vaikų darbą ir maždaug 73 mln. iš šių vaikų patiria kurią nors iš baisiausių vaikų darbo formų: vergiją, priverstinį darbą, pavojingą darbą arba seksualinį išnaudojimą ([24]); kadangi Komisija paskelbė visišką nepakantumą vaikų darbui – politikos prioritetą, kurio reikia laikytis;

O. kadangi viena iš trijų mergaičių patiria moterų lyties organų žalojimą, o viena iš penkių susituokia dar būdama vaikas; kadangi moterų lytinių organų žalojimas tarptautiniu mastu pripažįstamas žmogaus teisių pažeidimu; kadangi kai kuriose valstybėse narėse vaikų santuokos vis dar yra problema ir turi pražūtingą poveikį mergaičių ir moterų teisėms ir sveikatai, įskaitant tai, kad kelia didelę nėštumo komplikacijų riziką, taip pat riziką, kad mergaitės patirs seksualinę prievartą, smurtą šeimoje ar net gali būti nužudytos dėl garbės;

P. kadangi dėl pandemijos ir izoliavimo priemonių ES padaugėjo smurto namuose ir smurto dėl lyties, o, remiantis naujausia Europolo ataskaita ([25]) – ir seksualinės prievartos prieš vaikus bei jų išnaudojimo internete (tiek paviršiniame, tiek tamsiajame internete) atvejų; kadangi 70–85 proc. išnaudojimą patyrusių vaikų pažįsta juos išnaudojusį asmenį ir didžioji dauguma jų tampa žmonių, kuriais pasitiki, aukomis ([26]); kadangi dėl šių priemonių taip pat padaugėjo kitų pavojų, pvz., patyčių kibernetinėje erdvėje, susijusių su tuo, kad internete praleidžiama daugiau laiko;

Q. kadangi neįgalūs vaikai yra pažeidžiami ir susiduria su socialine atskirtimi, marginalizacija, diskriminacija ir mažesniu paslaugų prieinamumu; kadangi labiau tikėtina, kad jie bus apleisti, išnaudojami arba prieš juos bus naudojama seksualinė prievarta; kadangi neįgalūs vaikai turi didesnius sveikatos priežiūros poreikius ir labiau priklauso nuo bendruomeninių paslaugų ([27]);

R. kadangi 2019 m. 30,3 proc. ES prieglobsčio prašytojų – t. y. 207 215 – buvo vaikai; kadangi 7,1 proc. šių vaikų buvo nelydimi nepilnamečiai ([28]); kadangi daug vaikų susiduria su nepriimtina humanitarine padėtimi prie ES išorės sienų arba už ES ribų; kadangi migracijos į ES ir jos viduje maršrutuose nelydimi vaikai yra labai pažeidžiama grupė ir susiduria su įvairia rizika, įskaitant riziką tapti nusikalstamų tinklų, smurto, prievartos ir išnaudojimo aukomis ([29]); kadangi migruojantys vaikai dažnai negali naudotis integracijos ir įtraukties priemonėmis, taip pat fizine ir socialine apsauga; kadangi 18 metų sulaukę nelydimi prieglobsčio prašantys vaikai susiduria su ypatingais sunkumais, nes turi išvykti iš specialiai vaikams skirto būsto; kadangi tarptautinės apsaugos prašantys vaikai gali nukentėti nuo vėlavimo priimti galutinį sprendimą;

([22]) 2018 m. lapkričio 29 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Vokietijos vaiko teisių apsaugos tarnybos (Jugendamt) vaidmens sprendžiant tarpvalstybinius šeimos ginčus (OL C 363, 2020 10 28, p. 107).

([23]) COM(2020)0661.

([24]) TDO, „Global estimates of child labour: Results and trends, 2012-2016“, 2017 m.

([25]) https://www.europol.europa.eu/publications-documents/exploiting-isolation-offenders-and-victims-of-online-child-sexual-abuse-during-covid-19-pandemic

([26]) https://www.coe.int/en/web/human-rights-channel/stop-child-sexual-abuse-in-sport

([27]) https://data.unicef.org/resources/children-with-disabilities-ensuring-inclusion-in-covid-19-response/

([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics

([29]) Europos kovos su neteisėtu migrantų gabenimu centras, 4-oji metinė ataskaita.

2021 m. kovo 11 d., ketvirtadienis

S. kadangi bendroje Europos prieglobsčio sistemoje išdėstytos apsaugos nuostatos ir procesinės garantijos įgyvendinamos su didelėmis spragomis bei trūkumais ir įvairiose valstybėse narėse skirtingai, pavyzdžiui, skiriasi vaikų galimybė likti su globos teisių neturinčiais savo šeimos nariais ir (arba) globėjais, ypač šeimos susijungimo galimybė pagal Tarybos direktyvą 2003/86/EB ([30]), priėmimo sąlygos, teisinių atstovų ir globėjų skyrimas, galimybė gauti vaikams pritaikytą informaciją, sveikatos priežiūros ir socialines paslaugas bei išsilavinimą;

T. kadangi vaikai ir toliau gimsta be pilietybės, taip pat ir Europos Sąjungoje, ir negauna galimybės naudotis pagrindinėmis teisėmis; kadangi, apytikriais vertinimais, 200 mln. vaikų visame pasaulyje neturi gimimo liudijimo, todėl jiems padidėja rizika negauti pilietybės ir atitinkamai tampa itin sunku naudotis teisėmis ir paslaugomis; kadangi vaiko teisė įgyti pilietybę ir būti užregistruotam iš karto po gimimo yra įtvirtinta JT Vaiko teisių konvencijos 7 straipsnyje;

U. kadangi vaikai labiausiai nukenčia nuo klimato kaitos, kuri daro poveikį jų vidutinei gyvenimo trukmei, sveikatai, teisei į išsilavinimą ir teisei būti apsaugotiems, taip pat lemia priverstinį perkėlimą regionuose, kuriems būdingos gaivalinės nelaimės; kadangi rizika aplinkai yra vienos iš keturių vaikų mirčių priežastis ([31]);

V. kadangi vaikai dar mažai dalyvauja formuojant ES vidaus ir išorės politiką; kadangi turėtų būti įgyvendinami sistemingi būdai, kaip į politikos formavimą ES, nacionaliniu ir vietos lygmenimis įtraukti teisėmis pagrįstą vaikų dalyvavimą; kadangi vaikai turi teisę dalyvauti demokratiniame gyvenime ir priimant sprendimus, turinčius jiems tiesioginį arba netiesioginį poveikį; kadangi labiausiai marginalizuotos ir atskirtos grupės turi dar mažiau galimybių dalyvauti politikos ir sprendimų priėmimo procesuose;

W. kadangi Europos Sąjungoje sulaikoma vis dar daug vaikų; kadangi JT vaiko teisių komitetas paaiškino, kad imigracijos tikslais vaikai niekada neturėtų būti sulaikomi ir kad sulaikymo niekada negalima teisinti tuo, kad jis atitinka vaiko interesus, kaip nurodyta 2016 m. rugsėjo 19 d. Niujorko deklaracijoje dėl pabėgėlių ir migrantų; kadangi valstybės narės turi suteikti tinkamų, humaniškų su laisvės atėmimu nesusijusių sulaikymo alternatyvų, įskaitant užtikrinimą, kad taikant COVID-19 priemones niekada nebūtų sulaikomi vaikai; kadangi valstybės narės turėtų sistemingai rinkti išskaidytus duomenis apie vaikų sulaikymą migracijos kontekste, o Komisija turėtų skatinti tokių duomenų palyginamumą per Eurostatą;

X. kadangi uždarose įstaigose apgyvendintiems vaikams pandemija turėjo itin didelį poveikį; kadangi izoliavimo priemonės didina psichiatrijos ir socialinės priežiūros įstaigose, našlaičių namuose, pabėgėlių stovyklose, sulaikymo centruose ir kituose uždaruose objektuose gyvenančių vaikų pažeidžiamumą; kadangi tikėtina, jog smurto prieš šiose patalpose uždarytus vaikus atvejai bus neaptikti, o vaiko ir šeimos gerovės tarnyboms per sunku ir jų veikla stringa;

Y. kadangi Bendrajame duomenų apsaugos reglamente ([32]) pripažįstama, kad vaikams reikalinga ypatinga jų asmens duomenų apsauga ir kad jiems informaciją apie jų duomenis reikia pateikti vaikui prieinama kalba; kadangi vaikų prieiga prie socialinių tinklų platformų turi būti neatskiriama nuo jų geresnio supratimo apie skaitmenines technologijas; kadangi, siekiant užkirsti kelią netinkamam socialinių tinklų naudojimui, ypač kai nepilnamečiai naudotojai prisijungia prie platformų, kuriose nereikalaujama patvirtinti amžiaus, būtina skatinti skaitmeninį švietimą, raštingumą bei įgūdžius ir taip apsaugoti pažeidžiamas grupes, ypač vaikus;

1. teigiamai vertina Komisijos iniciatyvą parengti naują išsamią vaiko teisių strategiją praėjus dešimčiai metų po 2011 m. ES vaiko teisių darbotvarkės; ragina pateikti tinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, su teisėkūra nesusijusius pasiūlymus, privalomus ir neprivalomus ES aktus, kuriais būtų sprendžiamos vaikų patiriamos problemos;

([30]) 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12).
([31]) UNICEF, „Reimagining our Future: Building Back Better from COVID-19“, 2020 m. birželio mėn.
([32]) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

2. pabrėžia, kad, nepaisant vaiko etninės kilmės, lyties, pilietybės, socialinių ir ekonominių aplinkybių, gebėjimų, migracinio ar gyventojo statuso, vaikas visų pirma yra vaikas ir vaiko interesai turi būti įtraukti į visas su vaikais susijusias ES politikos priemones, procedūras ir veiksmus;

3. pakartoja savo raginimą Komisijai įtraukti į ES vaiko teisių strategiją visas nuostatas, išdėstytas 2019 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl vaikų teisių 30-ųjų JT vaiko teisių konvencijos metinių proga;

4. pabrėžia, kad ES strategijoje turi būti vadovaujamasi pagal lytis subalansuotu požiūriu, lyčių aspektai turi būti integruojami į visus programavimo sektorius, turi būti aptariama mergaičių gerovė, įgalėjimas, konkretūs poreikiai ir turi būti pripažįstamos jų teisės;

5. pabrėžia, kad strategijoje valstybės narės turėtų būti raginamos visus reikiamus išteklius skirti veiksmingam JT vaiko teisių konvencijos įgyvendinimui; be to, ragina valstybes nares mažinti struktūrinę nelygybę ir pirmenybę teikti viešojo sektoriaus investicijoms į švietimą, sveikatos priežiūrą, būstą, paramą šeimai bei vaikų priežiūrą ir investuoti į aukštos kokybės visuotines paslaugas, kurios pasiektų visus vaikus; ragina valstybes nares stiprinti socialinių tarnybų personalo pajėgumus, kad būtų padedama ypatingų sunkumų patiriantiems vaikams bei šeimoms ir būtų remiami vaikų apsaugos tarnybų pirminės grandies darbuotojai;

6. ragina valstybes nares užtikrinti kiekvieno vaiko teisę į mokslą ir parengti priemones, kuriomis būtų kovojama su mokyklos nebaigimu ir jam užkertamas kelias, bei suteikti lyčių požiūriu lygiateisę prieigą prie kokybiško, įtraukaus švietimo nuo ikimokyklinio amžiaus iki paauglystės – taip pat ir romų vaikams, neįgaliems, pilietybės neturintiems ir migruojantiems vaikams bei vaikams, kuriems būtina humanitarinė ir skubi pagalba;

7. pabrėžia, kad skaitmeninis švietimas jokiu būdu neturėtų visam laikui pakeisti kontaktinio mokymosi, ypač ten, kur galimybės naudotis technologijomis yra ribotos, ir turėtų būti taikomas tik tokiu nepaprastai sunkiu metu, kaip pandemija, arba taip, kad tai papildytų kontaktinį akivaizdinį mokymąsi; ragina Komisiją išsamiai įvertinti, kokį poveikį krizė turėjo teisei į mokslą, ir pasiūlyti valstybėms narėms šios analizės rezultatais pagrįstas rekomendacijas;

8. ragina valstybes nares įgyvendinti vadinamosios saugios mokyklos akciją, įskaitant aprūpinimą higienos priemonėmis ir dalijimąsi informacija vaikams suprantamu būdu apie rankų plovimąsi bei kitas higienos priemones COVID-19 pandemijos metu;

9. ragina valstybes nares garantuoti teisę į įtraukų mokslą ir užtikrinti galimybes gauti visapusišką, pagal amžių pritaikytą informaciją apie lytį ir seksualumą bei galimybes gauti švietimo paslaugas seksualinės ir reprodukcinės sveikatos priežiūros ir santykių klausimais; primena, kad, siekiant užtikrinti visapusišką vaikų išsilavinimą ir apsaugą, kaip nurodyta naujausioje Komisijos ataskaitoje, švietimas šioje srityje yra būtinas;

10. primena raginimą Europos Sąjungai aktyviau stengtis nutraukti visų formų smurtą prieš vaikus ir jų diskriminaciją, įskaitant fizinį, seksualinį, ekonominį ir psichologinį smurtą, sužalojimus, prievartą, nepriežiūrą, netinkamą elgesį ir išnaudojimą internete ir realiame gyvenime, priverstines santuokas, prekybą žmonėmis, prievartą prieš migruojančius vaikus ir jų išnaudojimą, kankinimą, nužudymus dėl garbės, moterų lyties organų žalojimą, kraujomaišą, priverstinį mokyklos nebaigimą ir vaikų-karių naudojimą; pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti nuoseklią vaikų apsaugą nuo smurto, prekybos žmonėmis ir išnaudojimo, visose iniciatyvose dėl teisėkūros procedūra ir ne teisėkūros procedūra priimamų aktų, susijusių su vaikų teisėmis, turi būti atsižvelgiama į ES vaiko teisių strategiją; ragina Komisiją paskelbti tokių pasiūlymų įgyvendinimo tvarkaraštį, kartu užtikrinant jos rekomendacijų įgyvendinimą – taikant tinkamą ir veiksmingą stebėsenos mechanizmą;

11. ragina Komisiją ir valstybes nares teisėje ir praktikoje padaryti galą visam vaikų darbui ir visoms kitoms darbo formoms, kurios gali pakenkti vaikų sveikatai ir saugai; pabrėžia, kad šį klausimą reikia spręsti skubiai, atsižvelgiant į COVID-19 krizės poveikį pažeidžiamiausiems asmenims, kurie nukentėjo nuo staigaus pajamų netekimo ir negalėjimo naudotis socialine apsauga, todėl daugiau vaikų yra priversti dirbti; todėl ragina Komisiją vaikų teises įtraukti į būsimą ES tvaraus valdymo sistemą, įskaitant Europos Sąjungoje privalomo išsamaus patikrinimo reikalavimus, ir bendradarbiavimo programomis remti trečiųjų šalių pastangas panaikinti vaikų darbą; rekomenduoja pradėti vykdyti tarpsektorinius privalomus išsamius patikrinimus ir užtikrinti, kad visos ES politikos priemonės būtų palankios vaikams – įsipareigoti vykdyti *ex ante* ir *ex post* žmogaus teisių kontrolės priemones;

2021 m. kovo 11 d., ketvirtadienis

12. ragina Komisiją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją aktyviau stengtis užkirsti kelią sunkiems nuo ginkluotų konfliktų nukentėjusių vaikų teisių pažeidimams ir juos nutraukti; yra giliai susirūpinęs, kad vaikai su ginkluotomis grupėmis dažnai siejami ir į jas verbuojami tada, kai jiems nelieka jokių kitų galimybių; pabrėžia, kad svarbu ES išorės veiksmų ir kovos su terorizmu bei saugumo politikos priemonėmis toliau įgyvendinti darbotvarkę, susijusią su vaikais, nukentėjusiais nuo ginkluotųjų konfliktų, kaip numatyta ES veiksmų plane žmogaus teisių ir demokratijos srityje, integruoti šią darbotvarkę į politikos dialogus, bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijas ir operacijas, saugumo sektoriaus reformas ir tarpininkavimą; ragina Komisiją bei Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį ir Komisijos pirmininko pavaduotoją numatyti specialius vaikų apsaugos pareigūnus ir skyrius ES delegacijose; ragina valstybes nares apsaugoti vaiko amžiaus piliečius, kurie gali būti sulaikyti už nusikalstamas veikas, susijusias su saugumu, arba už sąsajas su ginkluotomis grupėmis, ir sudaryti geresnes sąlygas juos grąžinti į jų kilmės šalį – atitinkamai – reabilitacijai, reintegracijai ir (arba) baudžiamajam persekiojimui, visapusiškai laikantis tarptautinės teisės;

13. pabrėžia, kad būtina apsaugoti vaikus nuo seksualinio išnaudojimo ir prievartos; apgailestauja, kad 23 valstybės narės dar neįgyvendino Seksualinės prievartos prieš vaikus direktyvos; pažymi, kad Europos Taryba daug dėmesio skiria daugelio suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimui, nes tai yra kovos su seksualine prievarta prieš vaikus internete pagrindas, apimantis teisėsaugos institucijas, nacionalines institucijas, pranešimo mechanizmus ir paslaugų teikėjus / pramonę; teigiamai vertina Komisijos ketinimą pirmąjį 2021 m. pusmetį pasiūlyti labiau ilgalaikę kovos su seksualine prievarta prieš vaikus teisės aktų sistemą; pakartoja savo pritarimą, kad būtų sukurtas Europos seksualinės prievartos prieš vaikus prevencijos ir kovos su ja centras – minėtą galimybę Komisija šiuo metu vertina; teigiamai vertina Europolo prevencinį darbą, t. y. jo informuotumo didinimo kampanijas, kuriomis siekiama užkirsti kelią seksualiniam vaikų išnaudojimui internete ([33]) ([34]);

14. pabrėžia, kad smurto ir prievartos prieš vaikus atvejų padaugėjo nerimą keliančiu mastu, o per COVID-19 pandemiją socialinės tarnybos ir apsaugos institucijos tapo labai neprieinamos; pabrėžia, kaip svarbu, kad kovai su smurtu prieš vaikus ES lygmeniu būtų kuriamos prevencinės politikos priemonės; pabrėžia ES agentūrų ir įstaigų vaidmenį įgyvendinant su vaikų teisėmis susijusių ES teisės aktų sistemą; ragina Komisiją strategijoje įtvirtinti ES veiksmų planą su standartais ir kriterijais interneto paslaugų teikėjams ir technologijų bendrovėms, kad vaikai būtų apsaugomi internete – kad jie netaptų neteisėto turinio subjektais ir būtų apsaugoti nuo žalingo turinio; ragina ES valstybes nares, kurios dar to nepadarė, kriminalizuoti vaikų viliojimą internetu ir persekiojimą kibernetinėje erdvėje;

15. ragina Komisiją užtikrinti, kad ES strategija atitiktų prioritetus ir pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, įtrauktus į naują ES veiksmingesnės kovos su vaikų seksualiniu išnaudojimu strategiją, Romų lygybės, įtraukties ir dalyvavimo Europos Sąjungos šalyse strateginį planą ir 2020–2025 m. ES LGBTIQ lygybės strategiją;

16. mano, jog itin svarbu, kad į ES strategiją būtų įtrauktos konkrečios priemonės, skirtos investuoti į vaikus ir taip panaikinti vaikų skurdą, įskaitant Europos vaiko garantijų sistemos sukūrimą bei reikiamų išteklių skyrimą; ragina Komisiją pagal savo įsipareigojimą per 2021 m. pirmąjį ketvirtį pateikti pasiūlymą dėl Europos vaiko garantijų sistemos sukūrimo, o valstybes nares – greičiau ją įgyvendinti ir į kovą su vaikų skurdu ir socialine atskirtimi investuoti visus galimus išteklius, įskaitant ES fondų, pvz., Europos socialinio fondo (ESF+), sanglaudai ir Europos teritorijoms skirtos ekonomikos gaivinimo pagalbos iniciatyvos (REACT-EU), Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės, Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), programos „InvestEU“, programos „Erasmus+“ ir Prieglobsčio ir migracijos fondo (PMIF), lėšas; pabrėžia, kad valstybės narės turėtų parengti ir daugiametes nacionalines kovos su vaikų skurdu ir socialine atskirtimi strategijas, ir vaiko garantijų sistemos nacionalinius veiksmų planus;

17. yra susirūpinęs, kad, atsigaunant po COVID-19 krizės, taps dar labiau būtina kovoti su vaikų skurdu ir tas skurdas dar labiau paveiks vaikus – pažeidžiamiausią iš sunkiausioje padėtyje esančių gyventojų grupę; primygtinai ragina ES strategiją papildyti išsamia kovos su skurdu strategija, įskaitant priemones, kuriomis užtikrinamas deramas ir įperkamas

([33]) https://www.europol.europa.eu/activities-services/public-awareness-and-prevention-guides/online-sexual-coercion-and-extortion-crime

([34]) https://www.europol.europa.eu/stopchildabuse

būstas ir kovojama su benamyste; primena, kad vykdant bet kokią vaikų skurdo panaikinimo strategiją turi būti atsižvelgiama į vienišų tėvų ir daugiavaikių šeimų realijas, turint omenyje tai, kad vienišų tėvų ir daugiavaikių šeimų namų ūkiai priklauso pažeidžiamoms visuomenės grupėms;

18. pabrėžia, jog svarbu, kad ES strategijoje būtų nustatytos priemonės, kaip, vadovaujantis programa „ES – sveikatos labui“, užtikrinti gerą sveikatos priežiūros prieinamumą vaikams ir šeimoms, kartu atsižvelgiant į vaikų patiriamus sunkumus naudojantis šia teise;

19. pabrėžia, jog svarbu, kad ES strategijoje būtų nustatytos priemonės, kaip atnaujinti galiojančią ES veiksmų psichikos sveikatos ir gerovės srityje sistemą – ši sistema turėtų būti visapusiškai įtrauki ir turėtų atitikti pažeidžiamoje padėtyje esančių bei marginalizuotoms ir rasinę atskirtį patiriančioms grupėms priklausančių vaikų poreikius; ragina Komisiją ir valstybes nares padidinti investicijas į psichikos sveikatos ir psichosocialines paslaugas vaikams ir šeimoms, visų pirma mažas ir vidutines pajamas gaunančiose šalyse bei nestabiliuose humanitariniuose kontekstuose; ragina valstybes nares diegti ankstyvojo psichikos sveikatos problemų nustatymo mechanizmus; ragina psichosocialinės ir psichikos sveikatos rėmimo priemones visapusiškai integruoti į nacionalines ir tarptautines vaikų apsaugos sistemas ir rengti specialistų mokymus apie konkrečius vaikų poreikius;

20. primena savo raginimą užtikrinti vaikui palankią teisingumo sistemą, kad procesas būtų tinkamas ir įtraukus ir kad juo būtų atsižvelgiama į visų vaikų poreikius; pabrėžia, kaip svarbu užtikrinti vaiko teisę būti išklausytam, teisę, kad vaikui padėtų teisinis atstovas ir kad teisingumo sistemoje vaikas jam palankiu būdu būtų visapusiškai informuojamas visais proceso etapais, kaip numatyta Direktyvos (ES) 2016/800 4 ir 16 straipsniuose ir Direktyvos 2012/29/ES ([35]) 22 ir 24 straipsniuose, šias teises taip pat užtikrinant migruojantiems vaikams ir ypatingą dėmesį skiriant nelydimiems nepilnamečiams; ragina valstybes nares minėtas direktyvas skubiai perkelti į nacionalinę teisę ir užtikrinti, kad jos būtų vykdomos; ragina valstybes nares užtikrinti, kad vaikų ir šeimos bylų teismai veiktų kaip būtinoji paslauga ir toliau rengtų skubius posėdžius ir vykdytų teismų nutartis dėl vaikų, kuriems gresia tiesioginis nepriežiūros ar prievartos pavojus, priežiūros ir apsaugos; primena, kad vaikams, susiduriantiems su teismo ar susijusiais procesais, turėtų būti nustatytos konkrečios apsaugos priemonės, ir pabrėžia, jog būtina mokyti specializuotą personalą;

21. apgailestaudamas pažymi, kad 11 iš 27 valstybių narių nesuteikė prieigos prie internetu pateikiamos tikslinės informacijos vaikams apie teismų sistemą, pvz., prie sąveikaus mokymo apie teises, ir ragina visas valstybes nares užtikrinti, kad vaikai galėtų vaikams pritaikytu būdu gauti šią informaciją, atsižvelgiant į negalią, kuri gali kliudyti tokią informaciją gauti ([36]);

22. pabrėžia, kaip svarbu tarpvalstybinėse šeimos bylose vertinti vaiko interesus; ragina valstybes nares užtikrinti, kad jos vykdytų Reglamente „Briuselis IIa“ ([37]) numatytus savo įsipareigojimus, o nacionalines institucijas – pripažinti ir vykdyti kitoje valstybėje narėje priimtus teismų sprendimus su vaikais susijusiose bylose, pvz., sprendimus dėl globos teisių, teisių bendrauti su vaiku ir išlaikymo prievolių; pabrėžia, kaip svarbu, kad įvairios vaikų globos bylose dalyvaujančios nacionalinės ir vietos institucijos glaudžiai bendradarbiautų ir veiksmingai palaikytų ryšį tarpusavyje; ragina valstybes nares laikytis vaikų teisės matytis su savo tėvais, nepaisant su pandemija susijusių ribojamųjų priemonių, jeigu tai nekelia pavojaus jų saugai ir sveikatai;

23. ragina ES, jos agentūras ir valstybes nares padaryti galą vaikų bepilietybei ir Europos Sąjungoje, ir už jos ribų, t. y. be kita ko, gerinti pirminės grandies pareigūnų gebėjimus nustatyti bei užregistruoti bepilietybės atvejus ir tinkamai į juos reaguoti migracijos ir prieglobsčio srityje, skatinti ir užtikrinti visuotines galimybes užregistruoti gimimą ir gauti gimimo liudijimą, nepaisant tėvų statuso, taip pat ir LGBTQI+ šeimoms, t. y., nustatyti, tobulinti ir įgyvendinti teisines apsaugos priemones, kuriomis būtų užkertamas kelias vaikų bepilietybei, ir nustatyti bei tobulinti teisėmis pagrįstas vaikų bepilietybės nustatymo procedūras, kurios atitiktų tarptautinius įsipareigojimus asmenims be pilietybės migracijos srityje ir atitiktų vaiko interesus bei jo teisę įgyti pilietybę;

([35]) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR (OL L 315, 2012 11 14, p. 57).

([36]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/justice_scoreboard_2019_en.pdf

([37]) 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003 12 23, p. 1).

24. pabrėžia, kad ES strategijoje turėtų būti numatytos priemonės, kaip pagerinti migruojančių vaikų padėtį ir apsaugoti jų interesus Europos Sąjungoje ir už jos ribų, taip pat kiekvienu prieglobsčio procedūrų etapu; ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti vaikų apsaugos nuostatų ir jų procesinių teisių įgyvendinimą bendroje Europos prieglobsčio sistemoje, ypatingą dėmesį skiriant greitiems šeimos susijungimo procesams, atitinkantiems Tarybos direktyvą 2003/86/EB, galimybėms gauti tinkamas priėmimo sąlygas, socialinę ir medicininę priežiūrą, nelydimiems nepilnamečiams laiku skiriamus kvalifikuotus teisinius atstovus ir globėjus, taip pat vaikams pritaikytu būdu teikiamą informaciją;

25. pabrėžia, kokia svarbi migruojančių vaikų ir pabėgėlių vaikų integracija; pakartoja, kaip svarbu pašalinti visas kliūtis gauti būtinąsias paslaugas ir naudotis integracijos ir įtraukties priemonėmis, įskaitant psichosocialinę paramą ir psichikos sveikatos palaikymą, taip pat suteikti vaikams galimybių ir taip didinti socialinę įtrauktį; ragina Komisiją skubiai imtis veiksmų, kuriais būtų didinamas informuotumas apie tai, kaip svarbu pakeisti naratyvus apie migraciją ir kovoti su neigiamais stereotipais;

26. mano, kad strategijoje kaip prioritetas turėtų būti įtvirtintos vaikų teisės, susijusios su laisvės atėmimu, kaip nurodyta JT Visuotiniame tyrime dėl vaikų, kurių laisvė yra atimta; primygtinai ragina ES ir valstybes nares aktyviau imtis veiksmų siekiant nutraukti vaikų sulaikymo praktiką, ypač migracijos srityje, ir parengti vaiko interesus atitinkančias bendruomenines sulaikymo alternatyvas, kuriomis vaikams būtų sudarytos sąlygos neįkalintiems likti su savo šeimos nariais ir (arba) globėjais, kol sprendžiama dėl jų migracinio statuso;

27. mano, kad ES strategijoje visose politikos srityse turėtų būti integruojamos ir skatinamos pažeidžiamų vaikų teisės ir turėtų būti vadovaujamasi tarpsektoriniu požiūriu, atsižvelgiant į įvairių formų diskriminaciją, su kuria susiduria rasinę atskirtį patiriančioms grupėms priklausantys vaikai, neįgalūs vaikai, tėvų nepriežiūrimi arba tėvų priežiūrą galintys prarasti vaikai, vaikai, kuriems taikoma institucinė priežiūra, LGBTIQ vaikai, etninių mažumų grupėms priklausantys vaikai, migruojantys ir pabėgėlių vaikai, vaikai be pilietybės ir dokumentų, nuo smurto ir seksualinės prievartos nukentėję vaikai, tiesioginį ar netiesioginį teisingumo sistemų poveikį patyrę vaikai, psichikos sveikatos problemų turintys vaikai, benamiai vaikai, mergaitės ir įkalintų tėvų vaikai; primena, kad, siekiant išvengti šeimos atskyrimo ir socialinės atskirties, būtini dalykai yra socialinės tarnybos ir parama šeimoms;

28. pabrėžia, kad romų vaikai, ypač romų mergaitės, visoje Europoje susiduria su papildoma rasizmo našta ir diskriminacija dėl lyties ir dėl to atsiduria savo visuomenės užribyje; pabrėžia, kad dėl prastų mokymosi rezultatų, nereguliaraus mokyklos lankymo ir jos nebaigimo, taip pat dėl neįtraukių mokyklinių sistemų, didelio nedarbo ir prastų įsidarbinimo galimybių romų berniukai ir mergaitės netenka realistiškų galimybių integruotis į visuomenę ir joje visapusiškai dalyvauti; primena, kad, neturėdamos asmens dokumentų, daugelis romų mergaičių negali mokytis, gauti sveikatos priežiūros ir kitų susijusių paslaugų, ir primena, kad didesnis rasizmas ir neigiama nuostata čigonų atžvilgiu daro poveikį romų mergaičių saugai, jos dažniau nukenčia nuo socialinės atskirties, išnaudojimo, prekybos žmonėmis ir smurto ([38]);

29. mano, jog ES strategijoje turėtų būti siūlomas įtraukus požiūris, kad būtų apsaugomi pažeidžiamiausi vaikai, kaip numatyta Chartijoje, JT vaiko teisių konvencijoje, ir JT vaiko teisių komiteto bendrosiose pastabose, taip pat DVT ir su vaikais susijusiuose jų tiksliniuose rodikliuose, ir kad niekas nebūtų paliktas likimo valiai; pakartoja, kaip svarbu investicijomis į socialinę sritį pažeidžiamiems vaikams ir jų šeimoms sukurti saugią aplinką, ir sutinka, kad vaikų ir šeimų būsto sąlygos turėtų būti pripažintos ir integruotos į pažeidžiamumo apibrėžtį; pabrėžia, kad svarbu kurti ir stiprinti integruotas nacionalines ir tarptautines vaikų apsaugos sistemas, numatant išteklius, įgyvendinimo ir stebėsenos schemas;

30. pabrėžia, jog svarbu, kad ES, įgyvendindama visų sričių vidaus ir išorės politiką, spręstų problemas, susijusias su fizinėmis (prastos infrastruktūros ir geografijos), technologinėmis (prasto funkcionalumo prietaisų), kultūrinėmis (lyties ir socialinių normų, kultūrinės praktikos, negalios ar mažumų statuso) bei ekonominėmis ir socialinėmis prieigos prie skaitmeninių technologijų kliūtimis;

31. pabrėžia, kaip svarbu, kad ES investuotų į skaitmeninį raštingumą ir taip užtikrintų visų vaikų, ypač nepakankamai paslaugų gaunančioms arba marginalizuotoms bendruomenėms priklausančių vaikų, galimybes nemokamai įgyti skaitmeninį raštingumą ir gauti skaitmeninio švietimo paslaugas, didžiausią dėmesį skiriant jų atsparumo pavojams stiprinimui ir psichosocialinės paramos teikimui; pabrėžia, kad šios investicijos galėtų būti daromos pagal atnaujintą

([38]) https://rm.coe.int/16800c0a86

Europos švietimo erdvės Europos įgūdžių darbotvarkę ir joms galėtų būti skiriamos Europos vystymosi ir humanitarinių fondų lėšos; pažymi, kad, siekiant skatinti vaikų supratimą apie skaitmenines technologijas, įveikti nelygybę, gerinti skaitmeninę įtrauktį ir suteikti vaikams galių bei apsaugoti juos ir jų teises internete ir realiame gyvenime, itin svarbu investuoti į pastangas užtikrinti, kad švietimo sistemos būtų pajėgios visiems vaikams teikti skaitmeninio švietimo paslaugas, ugdyti jų skaitmeninį raštingumą ir įgūdžius; primena, kad skaitmeninio švietimo, raštingumo ir įgūdžių vystymas turėtų suteikti vaikams gebėjimų kovoti su skaitmeninės erdvės pavojais ir sąveikaujant šioje erdvėje valdyti savo pareigas;

32. ragina Komisiją į vaikų balsus atsižvelgti kuriant oficialius dialogo ir konsultacijų mechanizmus ir užtikrinti visapusišką ir prasmingą vaikų dalyvavimą priimant sprendimus, ypatingą dėmesį skiriant tam, kad būtų geriau girdimi pažeidžiamiausių vaikų, pvz., mergaičių, skurde gyvenančių, perkeltų, migruojančių ir neįgalių vaikų, balsai;

33. ragina Komisiją ir valstybes nares taikyti specialius COVID-19 poveikio vaikams vertinimo mechanizmus, siekiant rinkti duomenis ir atitinkamai geriau parengti nacionalinius veiksmų planus, skirtus problemoms, dėl kurių, remiantis vaikų nuomone, jie nukenčia, spręsti; ragina valstybes nares apibrėžiant nacionalinius ekonomikos gaivinimo planus vadovautis vaiko teisėmis pagrįstu požiūriu;

34. ragina Tarybą priimti išvadas dėl ES strategijos ir, remiantis Europos konsensuso dėl vystymosi pavyzdžiu, nustatyti naują privalomą sistemą ES institucijoms ir valstybėms narėms bei užtikrinti gerai parengtų, visapusiškų ir tinkamai finansuojamų integruotų nacionalinių vaikų apsaugos sistemų įgyvendinimą;

35. ragina Komisiją ir valstybes nares padaryti viską, kad, įgyvendinant visų sričių ES vidaus ir išorės politiką, veiksmus ir programas, turinčias tiesioginį ar netiesioginį poveikį vaikams, pirmenybė būtų teikiama vaiko teisėms, ir užtikrinti visų skirtingų priemonių nuoseklumą ir tarpusavio suderinamumą;

36. ragina Komisiją skirstant savo biudžeto lėšas sukurti vaiko žymenį, kad ES institucijos ir partneriai, remdamiesi surinktais išskaidytais ir konkrečiais duomenimis, galėtų įvertinti ir stebėti ES investicijas į vaikus ir pagal tai išsiaiškinti politinių ir finansinių įsipareigojimų atotrūkį ir atitinkamai apytikriai įvertinti ES paramos vaiko teisėms mastą;

37. ragina valstybes nares parengti metinį veiksmų planą nuostatoms, išdėstytoms ES vaiko teisių strategijoje, įgyvendinti ir savo nacionalinius veiksmų planus įtraukti į ES ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planą;

38. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad ES vaiko teisių strategija būtų deramai finansuojama, ir pasirūpinti, kad ES vidaus ir išorės finansavimo priemonių bei nacionalinių biudžetų lėšomis būtų remiamas strategijoje išdėstytų prioritetų įgyvendinimas;

39. ragina Komisiją užtikrinti tinkamą ES strategijos įgyvendinimo valstybėse narėse stebėseną; primena, kad reikia užtikrinti teisėmis pagrįstą prasmingą ir įtraukų vaikų dalyvavimą visame strategijos kūrimo ir įgyvendinimo procese ir geresnei pažangos stebėsenai pasitelkti kriterijus ir rodiklius;

40. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.